

været tilfredse, men man ville partout have den fælles valuta med for at markere, at det her kunne være et spørgsmål om valutariske problemer og økonomi. Det vil vi ikke være med til, og vi vil meget opfordre til, at vi får en reel debat om de politiske konsekvenser og konsekvenserne af at ophæve den undtagelse, som vi lovede befolkningen i 1993 skulle være en ny og langsigtet dansk europapolitik.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gøre tre overordnede bemærkninger som indgang til redegørelsen fra regeringen her i dag:

Den første bemærkning er, at den fælles valuta er noget, vi kender. Det er ikke noget teoretisk. Det er noget, vi kender. Det er noget, 11 lande har indført. Det betyder derfor også, at den folkeafstemning, vi skal have, er noget enklere, end vi har været vant til i de senere år. Det er ikke en tommetyk traktat, der kan være diskussion om. Det er en fælles valuta, der er en realitet, og hvor spørgsmålet til Danmark er: Hvad fremmer Danmarks velfærdssamfund bedst, et ja eller et nej? Indenfor eller udenfor, hvad er bedst for Danmark?

Min anden bemærkning er, at årsagen til, hvad jeg synes tjener Danmarks fremtid bedst, er fire grundlæggende betragtninger:

For det første: Jeg er helt sikker på, at den tryghed, Danmark har brug for i sin økonomiske fremgang, får vi bedst indenfor i stedet for at stå på sidelinjen, i en sidepositon.

For det andet: Jeg er sikker på, at den forsikring, vi deler i fællesskab med de andre, hvis vi går sammen med de andre i fællesskab, er en hundrede procents forsikring mod at blive rendt over ende af international spekulation. Jeg tror ikke, at nogen kan mene, at der i al fremtid vil være sikkerhed for, at der ikke kommer flere internationale valutakriser. Det gør der naturligvis. Det er en forsikring, som sikrer, at Danmark ikke er en lille båd, der gynger på et stort, frådende hav, men er i sikkerhed og i tryghed i et fællesskab med de andre.

For det tredje: En tryghed for at beholde de job, vi har, og det tryggeste grundlag for at videreudvikle de job, vi kan få.

Endelig for det fjerde: Noget med Danmarks selvværd, noget med Danmarks placering internationalt. Danmark kan godt gøre en forskel.

Danmark skal ikke sidde ude på sidelinjen. Danmark kan gøre sig gældende – ikke som en stor militærmagt, men som et land, der ved, hvor vi skal hen, et land, der i kraft af sit eksempel kan inspirere andre, fortælle om vores gode erfaringer og selvfølgelig også om vores mindre gode. Danmarks internationale placering vil være stærkere, hvis vi er sammen med de andre, end hvis vi er alene udenfor.

Og så er der den tredje og sidste bemærkning, som jeg gerne vil gøre i dag: Det er et håb om at få en god debat frem til den 28. september, et håb om, at vores debat er god, saglig, ordentlig, byggende på gensidig respekt og dermed også en god debat, der ikke handler om, hvem der er mest dansk.

Jeg har set, at der er enkelte debattører og partier, der vil tage patent på danskheden. Det må jeg advare meget imod. Der er adskillige, der har forsøgt at definere, hvad danskhed egentlig er. Tag nu bare Halfdan Rasmussen, som i et af sine digte, »Noget om helte«, i femte vers skriver:

»Der er nok af danske helte,
som er danske hele dagen
og går rundt og spænder bælte«

– og så råber de noget, som jeg vist ikke må sige her fra Folketingets talerstol, men alle kender godt digtet.

Vi er alle danske, og vi er det hele dagen, og der er ikke nogen, der er mere danske end andre her i Danmark, og for at man ikke skal være i tvivl, vil jeg gerne fremdrage endnu en kendt dansker, Benny Andersen, som så smukt i sit digt om skabssvenskere definerer, hvad danskhed egentlig er, og jeg citerer fra digtet »Skabssvenskere«:

»Er der noget så dansk som en kartoffel?
Kartofflen stammer fra Sydamerika.

Er der noget så dansk som selve Dannebrog?
Det faldt fra himlen ned engang i Estland
og minder om det schweiziske flag.«

Det er ikke mig, der siger det, det er den berømte Benny Andersen, og så kommer det:

»Klinger noget mere ægte dansk
end musikken til syngestykket Elverhøj?
Komponeret af en tysker med flittig brug
af svenske folkemelodier.«